

LEVEN MET WOORDEN

Wij hebben het woord gezocht,
dat niet bedierf als een spiegel,
maar staan bleef, een obelisk in het zand,
ook als het zand verwaaide,
ook als de woestijnen verbrandden, hun vuur
opzonden naar de vallende lucht
en stierven buiten de tijd.

Zo waren wij onkwetsbaar
en werden het kwetsbaarste dier op aarde
en werden een schelp onder de voet van de wandelaar
en waren de ijzige holte, toch weer, onder de vele
betekenissen van het woord.

Al waren wij óók de warme
trillingen tussen de letters,
al waren wij ook de trillende
dirigeerstok boven de musicerende stilte,
boven het eenzame orkest van het woord.

Maar het woord dat wij hebben gewild
met gulzige handen en dorstige lippen,
met een driftig ongeduldig lichaam,

dat woord bederft als een spiegel
en het zal sterven, eens, gelijk een mens.

Zo is het leven met woorden.

En het woord dat niet zo is:
noem het niet, noem het niet,
noem het de curve, de heuplijn van een stilte
onbeschrijflijk en zonder muziek.